

Arrest

nr. 313 246 van 20 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
 Rue Patenier 52
 5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 1 februari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, (...) beschikt over de Moldavische nationaliteit en bent afkomstig uit Soroca, maar voor u Moldavië verliet woonde u al enige tijd in Rusland.

U keerde terug naar Moldavië nadat jullie bericht kregen dat de zus van uw man vermist was en gingen terug om de begrafenis te regelen.

U bent bang om terug te keren naar Moldavië omdat uw man de mensen wil confronteren waarvan hij denkt dat ze verantwoordelijk zijn voor de dood van zijn zus. Ze probeerden hem daarop om te kopen en bedreigde hem terwijl hij alleen wou weten waarom ze haar daar achterlieten.

Jullie verlieten Moldavië al enkele jaren geleden en bezochten intussen verschillende Europese landen zoals Duitsland, Nederland en Frankrijk waar jullie telkens asiel aanvroegen, maar steeds een negatieve beslissing ontvingen. Midden juni 2022 kwam u toe in België waar u op 24 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende, samen met uw man (...) (CGVS nr. (...)).

U legt ter staving van uw verzoek geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde aan de start van het persoonlijk onderhoud niet zo goed Russisch te kennen en de Roma taal te verkiezen (CGVS, p. 1). Onmiddellijk werd u gevraagd om onduidelijkheden steeds aan te geven, bijvoorbeeld door het opsteken van uw hand, zodat misverstanden vermeden konden worden en u bevestigde (CGVS, p. 1). Bovendien verklaarde u meermaals dat alles duidelijk was, u de tolk goed begreep, dat u zich klaar voelde om het interview aan te vangen en ook achteraf dat u alles goed begrepen had (CGVS, p. 1, 2 & 7).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming immers op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man (...) (CGVS nr. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege asielmotieven die vreemd zijn aan de Conventie in combinatie met het fundamenteel ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) naar België te zijn gekomen vanwege medische redenen (twee hartinfarcten in het verleden) (DVZ Vragenlijst 3.7), maar sprak nergens specifieke noden uit in functie van het persoonlijk onderhoud. Ter staving van uw medische toestand legde u documenten neer uit België, waaruit afspraken met een cardioloog blijken. Hieruit kan echter niet worden afgeleid wat de gevolgen hiervan zijn op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde bovendien zelf op het CGVS dat u zich in staat voelde om aan het interview te beginnen en er werd u duidelijk aangegeven dat u het gesprek steeds mocht onderbreken indien nodig (CGVS, p. 1). Tot slot verklaarde u zelf aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (CGVS, p. 8). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U zegt dat u niet kan terugkeren naar Moldavië omdat u geen plaats heeft om te verblijven en niet in staat zal zijn om te werken of uw gezondheid te verzorgen, omdat u geen geld heeft om medicijnen te kopen en de

gezondheidszorg daar betalend is. Daarnaast acht u de kans reëel dat u problemen krijgt vanwege wat er gebeurde met uw zus (CGVS, p. 5 & 8).

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit worden geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat u als Roma in Moldavië werd gediscrimineerd op de arbeidsmarkt. U heeft nooit officieel gewerkt omdat Roma sinds lange tijd niet te werk gesteld worden en het heel moeilijk is voor deze groep om aan een job te geraken (CGVS, p. 3). Hetzelfde geldt voor uw vrouw (CGVS (...), p. 3). Families met veel kinderen zouden wel voorzien worden van steun, maar uw gezin zou hier niet onder vallen wegens kinderen die het huis uit waren en het gebrek aan een vast adres in Moldavië (CGVS, p. 3 + CGVS (...), p. 4), maar de enige keer dat u beweert effectief eens naar een organisatie te zijn gestapt is reeds 10 jaar geleden nadat uw toenmalig huis werd verwoest door weersomstandigheden. U blijft hier erg vaag over, een 'assessment' commissie vanuit de overheid zou wel degelijk ter plaatse zijn geweest om de situatie in te schatten, maar verdere hulp bleef uit. Waarom is echter onduidelijk (CGVS, p. 3 & 4). Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen dat u of uw gezin niet steeds onderdak hadden in Moldavië. Daarom is het CGVS van oordeel dat de door u aangehaalde problemen van discriminatie niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk worden. Uw pogingen om uw situatie te verbeteren blijven daarenboven zeer beperkt en vaag, waardoor u niet aannemelijk maakt dat uw situatie ondraaglijk was waardoor die kan worden gelijkgesteld aan vervolging of ernstige schade.

Wat betreft de moord op uw zus en de problemen die daaruit zouden voortvloeien dient verder te worden vastgesteld dat dit door het CGVS als ongeloofwaardig wordt beschouwd.

Ten eerste zijn de verklaringen van u en uw vrouw hieromtrent tegenstrijdig sinds jullie aankomst in België. U zei op de DVZ 'mijn zus is vermoord door een Oekraïner' (DVZ, Vragenlijst 3.5), maar uw vrouw verklaarde: 'mijn man zijn zus is vermoord door een Moldaviër, hij heeft ons uiteindelijk bedreigd' (DVZ (...) Vragenlijst 3.5). U sprak op het CGVS echter helemaal geen vrees uit ten opzichte van de dader, maar heeft het over de andere Roma mensen die met haar naar Oekraïne gingen en haar daar achterlieten (CGVS, p. 5 & 6). Dat u deze mensen vervolgens niet concreet kan benoemen en/of beschrijven nadat u dit meermaals werd gevraagd, is volstrekt onaannemelijk (CGVS, p. 6 & 7). Hetzelfde geldt voor uw kennis over de dader. Hij is opgepakt, maar toch moet u het antwoord schuldig blijven over enkele essentiële elementen zoals zijn straf of wat er uiteindelijk met hem gebeurd is (CGVS, p. 3 & 7). Tot slot valt uw vrees ten aanzien van deze mensen louter hypothetisch te noemen. U zegt dat ze misschien wel eens boos kunnen worden als u hen in de toekomst bepaalde vragen zou voorleggen, maar antwoordt zeer duidelijk 'nee' op de vraag of u al effectieve problemen ondervond met de mensen die u vreest (CGVS, p. 7). Daarin bent u wederom tegenstrijdig met uw vrouw, die beweert dat u wel problemen ervaarde met deze mensen alvorens jullie vertrek (CGVS (...), p. 5).

Wat er ook van zij, u heeft bovendien in geen geval aangetoond dat u niet kan rekenen op bescherming van uw lokale autoriteiten.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.*

Er dient echter op gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke, want u bent nooit naar de politie gestapt nadat u dat werd afgeraden door uw familie (CGVS, p. 8). Uw vrouw beweert daarentegen dat jullie het niet deden uit angst (CGVS 2221989, p. 6).

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de

Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Ter staving van uw asielrelaas diende u enkel medische stukken in waaruit hoogstens uw cardiologische problemen blijken. Deze stukken vormen geenszins een bewijs van enige persoonlijke vrees. Medische problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U bevestigt namelijk dat de betalende gezondheidszorg van toepassing is op iedereen in Moldavië en dat u wel degelijk geholpen werd in het ziekenhuis na uw hartaanval (CGVS, p. 8). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (...), beschikt over de Moldavische nationaliteit en bent afkomstig uit Yedintsy, maar woonde ook verschillende jaren in Rusland. U behoort tot de Romagemeenschap.

De laatste drie weken voor uw vertrek naar Europa keerde u vanuit Rusland terug naar Moldavië, omdat u het koud had, maar ook omdat uw zus een 'ongeval' had. Zij was eerder naar de stad Kolomiya in Oekraïne gegaan met haar twee dochters en andere Roma uit Moldavië om te werken, maar werd daar opgesloten, seksueel misbruikt en gedood door een 'disturbed' man, die haar lichaam meenam naar een bos en het daar in brand wilde steken. U werd hierover geïnformeerd door andere familieleden en keerde daarop terug naar Moldavië, onder andere om de begrafenis voor te bereiden.

U verliet Moldavië al bijna vijf jaar geleden en bezocht intussen verschillende Europese landen zoals Duitsland, Nederland en Frankrijk waar u telkens asiel aanvraagde, maar steeds een negatieve beslissing ontving. Midden juni 2022 kwam u toe in België waar u op 24 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende, samen met uw vrouw (...) (CGVS nr. (...)).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) naar België te zijn gekomen vanwege medische redenen (twee hartinfarcten in het verleden) (DVZ Vragenlijst 3.7), maar sprak nergens specifieke noden uit in functie van het persoonlijk onderhoud. Ter staving van uw medische toestand legde u documenten neer uit België, waaruit afspraken met een cardioloog blijken. Hieruit kan echter niet worden afgeleid wat de gevolgen hiervan zijn op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde bovendien zelf op het CGVS dat u zich in staat voelde om aan het interview te beginnen en er werd u duidelijk aangegeven dat u het gesprek steeds mocht onderbreken indien nodig (CGVS, p. 1). Tot slot verklaarde u zelf aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (CGVS, p. 8). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt

evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U zegt dat u niet kan terugkeren naar Moldavië omdat u geen plaats heeft om te verblijven en niet in staat zal zijn om te werken of uw gezondheid te verzorgen, omdat u geen geld heeft om medicijnen te kopen en de gezondheidszorg daar betalend is. Daarnaast acht u de kans reëel dat u problemen krijgt vanwege wat er gebeurde met uw zus (CGVS, p. 5 & 8).

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit worden geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een

klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat u als Roma in Moldavië werd gediscrimineerd op de arbeidsmarkt. U heeft nooit officieel gewerkt omdat Roma sinds lange tijd niet te werk gesteld worden en het heel moeilijk is voor deze groep om aan een job te geraken (CGVS, p. 3). Hetzelfde geldt voor uw vrouw (CGVS (...), p. 3). Families met veel kinderen zouden wel voorzien worden van steun, maar uw gezin zou hier niet onder vallen wegens kinderen die het huis uit waren en het gebrek aan een vast adres in Moldavië (CGVS, p. 3 + CGVS (...), p. 4), maar de enige keer dat u beweert effectief eens naar een organisatie te zijn gestapt is reeds 10 jaar geleden nadat uw toenmalig huis werd verwoest door weersomstandigheden. U blijft hier erg vaag over, een 'assessment' commissie vanuit de overheid zou wel degelijk ter plaatse zijn geweest om de situatie in te schatten, maar verdere hulp bleef uit. Waarom is echter onduidelijk (CGVS, p. 3 & 4). Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen dat u of uw gezin niet steeds onderdak hadden in Moldavië. Daarom is het CGVS van oordeel dat de door u aangehaalde problemen van discriminatie niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk worden. Uw pogingen om uw situatie te verbeteren blijven daarenboven zeer beperkt en vaag, waardoor u niet aannemelijk maakt dat uw situatie ondraaglijk was waardoor die kan worden gelijkgesteld aan vervolging of ernstige schade.

Wat betreft de moord op uw zus en de problemen die daaruit zouden voortvloeien dient verder te worden vastgesteld dat dit door het CGVS als ongeloofwaardig wordt beschouwd.

Ten eerste zijn de verklaringen van u en uw vrouw hieromtrent tegenstrijdig sinds jullie aankomst in België. U zei op de DVZ 'mijn zus is vermoord door een Oekraïner' (DVZ, Vragenlijst 3.5), maar uw vrouw verklaarde: 'mijn man zijn zus is vermoord door een Moldaviër, hij heeft ons uiteindelijk bedreigd' (DVZ (...) Vragenlijst 3.5). U sprak op het CGVS echter helemaal geen vrees uit ten opzichte van de dader, maar heeft het over de andere Roma mensen die met haar naar Oekraïne gingen en haar daar achterlieten (CGVS, p. 5 & 6). Dat u deze mensen vervolgens niet concreet kan benoemen en/of beschrijven nadat u dit meermaals werd gevraagd, is volstrekt onaannemelijk (CGVS, p. 6 & 7). Hetzelfde geldt voor uw kennis over de dader. Hij is opgepakt, maar toch moet u het antwoord schuldig blijven over enkele essentiële elementen zoals zijn straf of wat er uiteindelijk met hem gebeurd is (CGVS, p. 3 & 7). Tot slot valt uw vrees ten aanzien van deze mensen louter hypothetisch te noemen. U zegt dat ze misschien wel eens boos kunnen worden als u hen in de toekomst bepaalde vragen zou voorleggen, maar antwoordt zeer duidelijk 'nee' op de vraag of u al effectieve problemen ondervond met de mensen die u vreest (CGVS, p. 7). Daarin bent u wederom tegenstrijdig met uw vrouw, die beweert dat u wel problemen ervaarde met deze mensen alvorens jullie vertrek (CGVS (...), p. 5).

Wat er ook van zij, u heeft bovendien in geen geval aangetoond dat u niet kan rekenen op bescherming van uw lokale autoriteiten.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Er dient echter op gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke, want u bent nooit naar de politie gestapt nadat u dat werd afgeraden door uw familie (CGVS, p. 8). Uw vrouw beweert daarentegen dat jullie het niet deden uit angst (CGVS (...), p. 6).

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere

kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Ter staving van uw asielrelaas diende u enkel medische stukken in waaruit hoogstens uw cardiologische problemen blijken. Deze stukken vormen geenszins een bewijs van enige persoonlijke vrees. Medische problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U bevestigt namelijk dat de betalende gezondheidszorg van toepassing is op iedereen in Moldavië en dat u wel degelijk geholpen werd in het ziekenhuis na uw hartaanval (CGVS, p. 8). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voeren verzoekers de schending aan “van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 17 van het KB 11.07.2003 over het procedure bij het CGVS, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden.”

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partijen evenmin als vluchteling erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) naar België te zijn gekomen vanwege medische redenen (twee hartinfarcten in het verleden) (DVZ Vragenlijst 3.7), maar sprak nergens specifieke noden uit in functie van het persoonlijk onderhoud. Ter staving van uw medische toestand legde u documenten neer uit België, waaruit afspraken met een cardioloog blijken. Hieruit kan echter niet worden afgeleid wat de gevolgen hiervan zijn op het persoonlijk onderhoud op het CGVS. U verklaarde bovendien zelf op het CGVS dat u zich in staat voelde om aan het interview te beginnen en er werd u duidelijk aangegeven dat u het gesprek steeds mocht onderbreken indien nodig (CGVS, p. 1). Tot slot verklaarde u zelf aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (CGVS, p. 8). Gelet op

wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U zegt dat u niet kan terugkeren naar Moldavië omdat u geen plaats heeft om te verblijven en niet in staat zal zijn om te werken of uw gezondheid te verzorgen, omdat u geen geld heeft om medicijnen te kopen en de gezondheidszorg daar betalend is. Daarnaast acht u de kans reëel dat u problemen krijgt vanwege wat er gebeurde met uw zus (CGVS, p. 5 & 8).

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit worden geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat u als Roma in Moldavië werd gediscrimineerd op de arbeidsmarkt. U heeft nooit officieel gewerkt omdat Roma sinds lange tijd niet te werk gesteld worden en het heel moeilijk is voor deze groep om aan een job te geraken (CGVS, p. 3). Hetzelfde geldt voor uw vrouw (CGVS (...), p. 3). Families met veel kinderen zouden wel voorzien worden van steun, maar uw gezin zou hier niet onder vallen wegens kinderen die het huis uit waren en het gebrek aan een vast adres in Moldavië (CGVS, p. 3 + CGVS (...), p. 4), maar de enige keer dat u beweert effectief eens naar een organisatie te zijn gestapt is reeds 10 jaar geleden nadat uw toenmalig huis werd verwoest door weersomstandigheden. U blijft hier erg vaag over, een 'assessment' commissie vanuit de overheid zou wel degelijk ter plaatse zijn geweest om de situatie in te schatten, maar verdere hulp bleef uit. Waarom is echter onduidelijk (CGVS, p. 3 & 4). Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen dat u of uw gezin niet steeds onderdak hadden in Moldavië. Daarom is het CGVS van oordeel dat de door u aangehaalde problemen van discriminatie niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk worden. Uw pogingen om uw situatie te verbeteren blijven daarenboven zeer beperkt en vaag, waardoor u niet aannemelijk maakt dat uw situatie ondraaglijk was waardoor die kan worden gelijkgesteld aan vervolging of ernstige schade.

Wat betreft de moord op uw zus en de problemen die daaruit zouden voortvloeien dient verder te worden vastgesteld dat dit door het CGVS als ongeloofwaardig wordt beschouwd.

Ten eerste zijn de verklaringen van u en uw vrouw hieromtrent tegenstrijdig sinds jullie aankomst in België. U zei op de DVZ 'mijn zus is vermoord door een Oekraïner' (DVZ, Vragenlijst 3.5), maar uw vrouw verklaarde: 'mijn man zijn zus is vermoord door een Moldaviër, hij heeft ons uiteindelijk bedreigd' (DVZ (...) Vragenlijst 3.5). U sprak op het CGVS echter helemaal geen vrees uit ten opzichte van de dader, maar heeft het over de andere Roma mensen die met haar naar Oekraïne gingen en haar daar achterlieten (CGVS, p. 5 & 6). Dat u deze mensen vervolgens niet concreet kan benoemen en/of beschrijven nadat u dit meermaals werd gevraagd, is volstrekt onaannemelijk (CGVS, p. 6 & 7). Hetzelfde geldt voor uw kennis over de dader. Hij is opgepakt, maar toch moet u het antwoord schuldig blijven over enkele essentiële elementen zoals zijn straf of wat er uiteindelijk met hem gebeurd is (CGVS, p. 3 & 7). Tot slot valt uw vrees ten aanzien van deze mensen louter hypothetisch te noemen. U zegt dat ze misschien wel eens boos kunnen worden als u hen in de toekomst bepaalde vragen zou voorleggen, maar antwoordt zeer duidelijk 'nee' op de vraag of u al effectieve problemen ondervond met de mensen die u vreest (CGVS, p. 7). Daarin bent u wederom tegenstrijdig met uw vrouw, die beweert dat u wel problemen ervaarde met deze mensen alvorens jullie vertrek (CGVS (...), p. 5).

Wat er ook van zij, u heeft bovendien in geen geval aangetoond dat u niet kan rekenen op bescherming van uw lokale autoriteiten.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Er dient echter op gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke, want u bent nooit naar de politie gestapt nadat u dat werd afgeraden door uw familie (CGVS, p. 8). Uw vrouw beweert daarentegen dat jullie het niet deden uit angst (CGVS 2221989, p. 6).

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of geweldsdaaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Ter staving van uw asielaanvraag diende u enkel medische stukken in waaruit hoogstens uw cardiologische problemen blijken. Deze stukken vormen geenszins een bewijs van enige persoonlijke vrees. Medische problemen houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U bevestigt namelijk dat de betalende gezondheidszorg van toepassing is op iedereen in Moldavië en dat u wel degelijk geholpen werd in het ziekenhuis na uw hartaanval (CGVS, p. 8). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Aangezien verzoekster haar verzoek tot internationale bescherming op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door haar man kon ook wat haar betreft terecht niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekster geeft te kennen in het verzoekschrift dat de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud Russisch sprak, zij zelf Roma spreekt en dat zij een beperkte kennis heeft van het Russisch waardoor het voor haar onmogelijk was om gedetailleerde verklaringen af te leggen. Zij stelt dat zij niet geweigerd heeft het interview in het Russisch te doen om de behandeling van haar verzoek niet te vertragen, maar nooit het recht heeft opgegeven om zich in haar moedertaal te kunnen uitdrukken.

De Raad stelt vast dat verzoekster bij aanvang van de procedure een verklaring aflegde waarbij zij uitdrukkelijk te kennen gaf het Russisch voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot haar vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (Verklaring betreffende procedure, d.d. 11/08/2022). Meer nog verzoekster gaf uitdrukkelijk aan geen andere taal te beheersen. Verzoekster sprak in geen geval over de taal Rom. Het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken werd bijgevolg in het Russisch afgelegd. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters verklaringen haar ook werden voorgelezen in het Russisch en dat zij geen enkele opmerking maakte omtrent enige taalproblematiek. Verzoekster verklaarde aan de start van het persoonlijk onderhoud weliswaar niet zo goed Russisch te kennen en de Roma taal te verkiezen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1). De dossierbehandelaar stelde voor om het in het Russisch te proberen, maar aan verzoekster werd gevraagd om onduidelijkheden steeds aan te geven, bijvoorbeeld door het opsteken van haar hand, zodat misverstanden vermeden konden worden en verzoekster stemde hiermee in (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1). Verzoekster verklaarde meermaals dat alles duidelijk was, zij de tolk goed begreep, dat ze zich klaar voelde om het interview aan te vangen en stelde ook achteraf dat zij alles goed begrepen had (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1, 2, 7). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er tijdens het onderhoud misverstanden zijn opgedoken of er zich enig taalprobleem heeft voorgedaan. Ook ter terechtzitting werd vastgesteld en door verzoekster uitdrukkelijk bevestigd dat zij de ter zitting aanwezige tolk Russisch goed kon volgen en alles begrepen heeft. Verzoekers brengen geen enkel concreet element naar voor waaruit zou kunnen blijken dat verzoekster niet bij machte was het onderhoud in het Russisch te ondergaan omwille van taalproblemen, noch dat haar verklaringen op enige wijze hierdoor zouden zijn aangetast of gekleurd.

Wat betreft verzoeker voeren verzoekers in het verzoekschrift aan dat hij “verwarrend” was tijdens zijn persoonlijk onderhoud en dat dit duidelijk kan worden vastgesteld bij het herlezen van de notities ervan. Volgens verzoekers is dit het gevolg van de slechte psychologische toestand van verzoeker die door een psycholoog begeleid wordt. De Raad kan verzoekers echter niet bijtreden. Verzoeker verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar België te zijn gekomen vanwege medische redenen (twee hartinfarcten in het verleden) (DVZ Vragenlijst, 3.7), maar sprak nergens specifieke noden uit in functie van het persoonlijk onderhoud. Ter staving van zijn medische toestand legde hij documenten neer uit België, waaruit afspraken met een cardioloog blijken. Hieruit kan echter niet worden afgeleid wat de gevolgen hiervan zijn op het persoonlijk onderhoud. Verzoeker verklaarde bovendien zelf tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij zich in staat voelde om aan het interview te beginnen en er werd hem duidelijk aangegeven dat hij het gesprek steeds mocht onderbreken indien nodig (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1). Ook verklaarde hij zelf aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat het gehoor goed verlopen was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt, in weerwil van wat verzoekers willen doen geloven niet dat er sprake is van enige verwardheid tijdens het onderhoud. Verzoeker bleek in staat de gestelde vragen te begrijpen en hier een antwoord op te formuleren. Verzoekers brengen geen enkel concreet element naar voor waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker niet bij machte was het onderhoud te ondergaan omwille van enige psychische problematiek.

De Raad stelt vast dat de persoonlijke onderhouds van verzoekers op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen plaatsvonden op 1 augustus 2023. Verzoekers noch hun raadsman die hen bijstond maakten toen melding van enige psychische problematiek.

Verzoekers brengen per aanvullende nota van 22 augustus 2024 een psychologisch attest bij in hoofde van verzoeker dat gedateerd is op 19 augustus 2024 en een psychologisch attest bij in hoofde van verzoekster dat evenzeer gedateerd is op 19 augustus 2024. In deze attesten valt te lezen dat zowel verzoeker als verzoekster in november 2023 naar de psycholoog werden doorverwezen en sindsdien met twee sessies per maand worden behandeld.

Uit deze attesten die hoofdzakelijk een opsomming betreffen van verzoekers' symptomen, blijkt echter niet op welke manier de door verzoekers' aangegeven klachten en symptomen hun verklaringen zouden kunnen beïnvloed hebben. Er is bij beide evenwel sprake van concentratiestoornissen die hun dagelijks functioneren beïnvloeden, doch dit kan niet volstaan teneinde verzoekers' verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, vier maanden voor aanvang van hun tweewekelijkse sessie bij een psycholoog, in een ander daglicht te plaatsen. Te meer zoals gesteld uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat zij in staat bleken de gestelde vragen te begrijpen en hier een antwoord op te formuleren en noch door verzoekers noch door hun raadsman enige opmerking in die zin werd gemaakt.

Uit de notities van haar persoonlijk onderhoud blijkt, in weerwil van wat verzoekers thans willen doen geloven niet dat er sprake is van enige verwardheid tijdens het onderhoud noch van enige psychische problematiek. Verzoekers brengen geen enkel concreet element naar voor waaruit zou kunnen blijken dat verzoekster niet bij machte was het onderhoud te ondergaan omwille van enige psychische problematiek.

Waar er in deze attesten sprake is van traumatische ervaringen in hun land van herkomst moet worden opgemerkt dat hoewel dergelijke documenten het bestaan van bepaalde mentale letsels kunnen aantonen, de neergelegde psychologisch attesten niet zonder meer het bewijs kunnen vormen voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat verzoekers hun land van herkomst verlieten. Een arts, en in dit geval een psycholoog, doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan deze vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Deze attesten zijn aldus allerminst van aard de appreciatie van verzoekers' ongeloofwaardig bevonden relaas in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers hekelen voorts de korte duurtijd van hun persoonlijke onderhouds van anderhalf en één uur en menen dat er geen sprake kan zijn van een concreet onderzoek. De Raad stelt vast dat hen verscheidene vragen werden gesteld tijdens hun persoonlijke onderhouds en dat hen op het einde de vraag werd gesteld of zij nog iets wilden toevoegen aan hun relaas. Zowel verzoeker als verzoekster antwoordden hierop ontkennend (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 8; Notities van het persoonlijk

onderhoud van verzoekster, p. 7). Verzoekster sprak wel nog van haar paspoort dat in Duitsland is achter gebleven toen zij daar asiel hebben aangevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 7), maar bracht verder geen concrete elementen met betrekking tot hun asielrelaas. Ook werd aan het einde van het persoonlijk onderhoud aan verzoekers' raadsman gevraagd of deze nog iets wenste toe te voegen, die hier wel op inging en een eerder gegeven antwoord van verzoeker benadrukte en bepaalde elementen onderlijnde (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 8; Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 7). Verzoekers raadsman gaf noch op het einde, noch tijdens de onderhouden aan dat de onderhouden ontoereikend waren. Verzoekers tonen concreet ook niet aan waar de duur van hun onderhouden hun concrete verklaringen zouden kunnen hebben beïnvloed. Er werden tijdens de persoonlijke onderhouden bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voldoende open vragen gesteld en mogelijkheden gegeven toevoegingen te doen die toelieten de toedracht van hun problemen aannemelijk te maken. Verzoekers kunnen met hun algemeen betoog in het verzoekschrift dan ook niet aantonen dat zij hiertoe niet in de mogelijkheid werden gesteld.

Verzoekers geven ook aan dat hoewel zij verklaard hebben dat als Roma geen job kunnen vinden in Moldavië, dit niet werd onderzocht.

Verzoekers gaan hiermee evenwel voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissingen waarbij nader werd ingegaan op de discriminatie die Roma dienen te ondergaan, met inbegrip van de toegang tot de arbeidsmarkt:

*“De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit worden geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde

rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.”

Specifiek voor verzoekers werd overigens gesteld:

“U verklaarde dat u als Roma in Moldavië werd gediscrimineerd op de arbeidsmarkt. U heeft nooit officieel gewerkt omdat Roma sinds lange tijd niet te werk gesteld worden en het heel moeilijk is voor deze groep om aan een job te geraken (CGVS, p. 3). Hetzelfde geldt voor uw vrouw (CGVS (...), p. 3). Families met veel kinderen zouden wel voorzien worden van steun, maar uw gezin zou hier niet onder vallen wegens kinderen die het huis uit waren en het gebrek aan een vast adres in Moldavië (CGVS, p. 3 + CGVS (...), p. 4), maar de enige keer dat u beweert effectief eens naar een organisatie te zijn gestapt is reeds 10 jaar geleden nadat uw toenmalig huis werd verwoest door weersomstandigheden. U blijft hier erg vaag over, een ‘assessment’ commissie vanuit de overheid zou wel degelijk ter plaatse zijn geweest om de situatie in te schatten, maar verdere hulp bleef uit. Waarom is echter onduidelijk (CGVS, p. 3 & 4). Voorts blijkt nergens uit uw verklaringen dat u of uw gezin niet steeds onderdak hadden in Moldavië. Daarom is het CGVS van oordeel dat de door u aangehaalde problemen van discriminatie niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat uw fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in uw land van herkomst ondraaglijk worden. Uw pogingen om uw situatie te verbeteren blijven daarenboven zeer beperkt en vaag, waardoor u niet aannemelijk maakt dat uw situatie ondraaglijk was waardoor die kan worden gelijkgesteld aan vervolging of ernstige schade.”

Gelet op verzoekers’ vage en beperkte verklaringen omtrent hun specifieke situatie kon het Commissariaat-generaal terecht stellen dat de door hen aangehaalde problemen van discriminatie niet dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hun fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in hun land van herkomst ondraaglijk wordt. Bovendien blijken hun pogingen om hun situatie te verbeteren even zeer beperkt en vaag, waardoor zij niet aannemelijk maken dat hun situatie ondraaglijk was waardoor die kan worden gelijkgesteld aan vervolging of ernstige schade.

In het verzoekschrift brengen verzoekers desbetreffend geen concrete gegevens of informatie bij, dat hierop een ander licht zou kunnen werpen. Met hun algemeen betoog tonen verzoekers niet aan dat zij omwille van een door discriminatie gehinderde toegang tot de arbeidsmarkt in Moldavië een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin koesteren, dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Waar wordt gesteld dat dat algemene informatie aanwezig in het administratief dossier stelt dat er geen algemene discriminatie tegenover Roma zou bestaan, en dit wordt tegengesproken door informatie die zij bij het verzoekschrift voegen, gaan zij flagrant voorbij aan de motivering van de bestreden beslissingen waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat:

“De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden.” Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden

beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Uit het administratief dossier blijkt niet dat er in hoofde van verzoekers sprake is van deze bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Verzoekers geven ook aan dat hoewel zij verklaard hebben dat er voor hen in Moldavië geen mogelijkheid bestaat om hulp van instanties of organisaties te kunnen bekomen, dit niet werd onderzocht.

Verzoekers gaan hiermee evenwel voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissingen waarbij nader werd ingegaan op de beschermingsmogelijkheden in Moldavië en de specifieke situatie van verzoekers:

“Wat er ook van zij, u heeft bovendien in geen geval aangetoond dat u niet kan rekenen op bescherming van uw lokale autoriteiten.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.*

Er dient echter op gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke, want u bent nooit naar de politie gestapt nadat u dat werd afgeraden door uw familie (CGVS, p. 8). Uw vrouw beweert daarentegen dat jullie het niet deden uit angst (CGVS 2221989, p. 6).

Uit voornoemde informatie blijkt nochtans dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.”

Uit de informatie bijgebracht door beide partijen kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de V r e e m d e l i n g e n w e t .

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Moldavië.

In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen in dit verband.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Moldavië zouden hebben gekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekers tonen, gelet op het voormelde, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantonen.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF